

Jarní Podyjí

(30. 5. 2021)

Dobré ráno, Pavle, dobré ráno, Moravo!

Dnes pozvu na výlet do míst, kudy už jsem před časem procházel a kam jsem se rád v tomto týdnu vrátil. Vlakem jsem jel do stanice Rakvice. Už od nádraží jsem se nechal vést zelenými turistickými značkami. Zaujala mě některá místa na náměstí (pomníky, pamětní desky, busta TGM). Nesmím zapomenout na kostel svatého Jana Křtitele.

Zelená značka vede kolem rakvického hřbitova. Tam jsem zašel i proto, abych si připomněl událost, která obec poznamenala na mnoho let. 26. května 1936 se při cestě na školní výlet utopilo v řece Dyji jedenatřicet dětí. Pietní místo na hřbitově je upravené, udržované.

Nabízená trasa prochází mezi vinicemi. Na co si musí turista zvyknout, jsou rány, které se v různé intenzitě a z různých míst ozývají, aby plašily ptáky. Myslím si ale, že tak, jak si na rány zvykne turista, tak si možná zvyknou i ti ptáci a že se stejně na podzim do zralých hroznů pustí.

Vystoupal jsem na Přítluckou rozhlednu. Někdy se jí říká Maják. Rozhled byl dobrý, otevřená krajina nabídla zajímavé pohledy. Namátkou vzpomínám: Pavlovské vrchy, v dále zámek Valtice, Minaret u Lednice, obec Zaječí, pohled k dálnici a železniční trati. Dobré je, že na nejvyšším ochozu rozhledny jsou tabule, na kterých jsou vyznačena místa, která jsou při dobré viditelnosti vidět, nebo třeba vidět nejsou, ale nacházejí se v naznačeném směru.

Dál jsem šel dolů do Přítluk a pokračoval k obci Bulhary. Až do Bulhar jsem ale nedošel, odbočil jsem vlevo nejprve ke slepému rameni řeky Dyje a po chvíli jsem došel až k řece. Kolem řeky i v řece jsem pozoroval především racky, tu a tam i volavky. Minaret i Janohrad mi zůstaly vpravo a já jsem došel na žlutě značenou cestu k Ladenskému mostu. Hned za mostem odbočuje žlutá vlevo a za chvíli jsem došel do Podivína.

A protože jsem měl dost času na vlak, mohl jsem si na několika tabulích pročitat dobře zpracované informace o Podivíně. V obci je kostel svatých Petra a Pavla, pomníčky, kaplička, také židovský hřbitov.